

[Torben Lund]

gen, som i sig selv gør asylansøgere til flygtninge.

Dertil kommer, at den lange opholdsperiode i Danmark, inden afgørelsen kan træffes, meget nemt giver omverdenen et indtryk af, at den danske flygtningelovgivning er mere liberal end lovgivningen i andre vestlige lande, og sådan nogle forventninger er i sig selv med til at øge tilgangen af asylansøgere til Danmark.

Endelig vil jeg godt pege på det hensyn, vi bør tage til asylansøgerne og flygtningene selv. De er naturligvis i en meget svær, psykisk belastende situation i den lange tid, der går, mens de må vente på en afgørelse her i landet. Det gælder dem alle, ikke alene dem, der får flygtningestatus, når afgørelsen er truffet, men også dem, der må forlade landet, fordi de har vist sig ikke at være flygtninge.

Der er altså flere hensyn, der taler for, at vi bør tilpasse procedurereglerne, sådan at vi kan sikre en hurtigere og fuldt forsvarlig sagsbehandling.

Sideløbende med disse ting lægger vi stor vægt på, at Danmark meget aktivt deltager i en udbygning af det internationale samarbejde på flygtningeområdet, sådan at indsatsen i de forskellige lande, vi kan samarbejde med, bliver koordineret bedst muligt. Det gælder løsninger med FN's medvirken, men det gælder også løsninger i et samarbejde imellem de vesteuropæiske og de nordiske lande og initiativ til et tættere nordisk samarbejde. Det sidste ved vi er taget i Nordisk Råds regi.

Til slut skal jeg blot sige, at vi jo i øjeblikket, som justitsministeren har sagt, fører forhandlinger med regeringen om situationen på flygtningeområdet, og jeg har ligesom justitsministeren en forventning om, at forhandlingerne fører til et positivt resultat i løbet af meget kort tid.

Hagen Hagensen (KF):

Der er god grund til bekymring over flygtningeforholdene. Bekymringen går først og fremmest på, at forholdene rundt omkring i verden er sådan, at medmennesker har en velbegrunnet frygt for forfølgelse i det land, de tilhører og har statsborgerforhold til, og at de må søge til, flygte til, andre lande for at opnå beskyttelse.

Flygtningestrømmen, især til vestlige lande, er stor og har for Danmarks vedkommende været stærkt stigende i fjor og navnlig i år. Det er særdeles bekymrende. Det giver også anledning til bekymring for Danmarks befolkning, for de danske myndigheder, der skal tage sig af dem, der kommer her til landet.

Det er let at have forståelse for andres nød og trang, når og så længe det ikke berører én selv mærkbart. Danmark mærker nu helt klart de store problemer, modtagelse af flygtninge giver. Det er givet, at vi må bistå mennesker, der er forfulgt og er i nød. Det konservative folkeparti kan fuldt og helt tilslutte sig justitsministerens bemærkninger om konventionsflygtninge og de facto-flygtninge, som må gives asyl her i landet.

At Danmark som det første land ratificerede flygtningekonventionen af 1951, understreger det danske sindelag over for medmennesker, der har behov for hjælp. Men – der er et men – vi skal alene modtage dem, der reelt er forfulgte. De, der af andre grunde, det være sig økonomiske forhold, eller fordi de ønsker en anden levevis, søger hertil, må og bør vi kunne nægte ophold her. Det kan være vanskeligt at afgøre, men i sager, der er åbenbart grundløse eller, som det er udtrykt, åbenbart udsigtsløse, må der være et regelsæt, sagerne kan afgøres efter med en forenklet procedure. Ordet »asyl« må ikke være et kodeord, der som et »sesam, luk dig op!« klarer alle ting, når man kommer her til Danmark.

Justitsministeren peger rigtigt på, at asylansøgere, der ikke ved udrejse fra hjemlandet har været i søgelyset, løber risiko for, at et længere fravær fra hjemlandet påfører dem mistanke og risiko ved tilbagevenden. Ministeren peger også på, hvad jeg gerne vil understrege, det helt urimelige i, at ventetiden her i landet, medens sagen er til behandling, er medvirkende til eller giver mulighed for, at der gives asyl.

Når asyl er givet, og også mens sagen er under behandling, skal vi give rimelige vilkår, den samme medmenneskelige behandling, vi skylder hverandre som medborgere. Det skylder vi dem, der kommer hertil. Det er måske lettere sagt end gjort. I det nære samfund kan det utvivlsomt have sine vanskeligheder at affinde sig med mennesker med helt andre skikke og sædvaner, der ser